

MA MÉG LEHET!

Zsidók 12,16-17.

2018. június 17.

1 Nem azt kérdezem ma tőled, hogy hiszel-e Istenben. Azt kérdezem tőled, hogy van-e vele élő és személyes kapcsolatod? Mi a különbség? **(I)** Tegyük fel, hogy van egy férfi, akinek van egy gyermeke. De a férfi úgy dönt, hogy nem akar a gyermeke életének a része lenni. A gyereket rábízta a szüleire, ő meg járja a maga útját. Nem látogatja meg a gyerekét, nem vesz neki ajándékot, nem köszönti fel a születésnapján, nem érdeklődik felőle. De a tárcájában hord egy képet róla, amit néha napján megmutat egy-egy ismerősének. – **Valami ilyesmit jelent csak hinni Istenben.** „Hiszek Istenben” – mondod, de valójában nem akarsz vele közölni az életedhez. Ez a hit nem több, mint az, hogy tudod: talán létezik Isten.

(I) Egy ember feltalált valamit, amiről hitte, hogy sokak életén segíteni tud. De senkinek sem kellett az ötlete. Volt, ahol kinevették, máshol túl kockázatosnak tartották, hogy pénzt tegyenek bele. Végül úgy döntött, hogy mindent egy lapra tesz fel: pénzzé tette mindenét. Miért is tette mindezt? Mert hitte, hogy amit feltalált, az sokak életén segíteni tud! **Látjátok, ha valamiben igazán hisz az ember, akkor arra kész feltenni az egész életét.** Te felmered tenni az életedet arra, hogy Isten valóság, aki nem egy emberek által kitalált mese?

2 Ézsau is hitt Istenben, azaz hitte azt, hogy Isten létezik. Hitéből azonban hiányzott a személyesség, az élő kapcsolat. A Zsidókhöz írott levélben ezt olvassuk róla: **„Senki se legyen istentelen, mint Ézsau..”** Pedig Ézsau nem volt pogány, nem volt ő elvetemült és gonosz ember. Zsidó szokás szerint körülmetélték, ez kicsit olyan, mint náluk a keresztség. Ézsau mégis olyan volt és úgy gondolkodott, mint a legtöbb ma élő ember! Érezte és élvezte az Istentől való távolság előnyeit. **Kevesebb Isten = több önállóság, több függetlenség, azaz: élhetek úgy, ahogy én akarok! Kevesebb Isten = több én, azaz: élhetek a magam örömeire! Kevesebb Isten = kevesebb zavaró tényező,** azaz: kukába a lelkiismerettel, a felelősséggel, az a jó, amit én jónak gondolok! S mert így gondolkodott, ezért nevezik őt „istentelennek”, olyannak, aki Isten nélkül élt, azaz, aki hitte, hogy Isten létezik, de hitéből hiányzott a személyesség, az élő kapcsolat.

3 De a Biblia ezt is mondja róla: **„... egy tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát!”** Az elsőszülöttség két nagyon fontos előjoggal járt. Az elsőszülött fiú az apai örökségből kétszeres részt örökölt, és kaphatta az atyai áldást. Ez utóbbi volt a

jelentősebb! Az apai áldás azt jelentette, hogy az elsőszülött vitte tovább az ősök kegyességét, neki kellett volna példát mutatnia, élen járnia Isten tiszteletében.

Ézsau erre mondott nemet. Ösztönlény volt: korgott a gyomra, teste kívánságát kellett betöltenie. Nem érdekelte az, hogy mindezzel milyen lehetőséget dob el magától. **Az ember azt dobja el könnyen, amit kevesebbre tart. Az, amit sokra tartunk, ami elsőséget élvez nálunk, annak minden készek vagyunk alárendelni.** Panaszkodunk arra, hogy sok a teendőnk és emiatt nincs időnk templomba járni. De ha munkáról van szó, vagy a valamiről, amit fontosnak tartunk, akkor érdekes módon nem panaszkodunk és hirtelen lesz időnk. Hogy is van ez?

4 Azután vannak pillanatok, amikor az ember rájön arra, hogy mi lett volna a fontosabb. Történik valami, ami megrendít, és egyszerre megvilágosodunk. **(I)** A híres riporternek nagyon futott a szekere. Alig látta a családját. Azután halálos beteg lett, felsóhajtott: „Ha újra kezdhethném, többet lennék a szereteteimmel!”

Ézsauval is ezt történt: „... **amikor később örökölni akarta az áldást, már nem kapta meg. Nem tudott többé változtatni azon, amit tett, pedig sírva igyekezett megszerezni az apja áldását.**” Egy józanabb pillanatban rádöbben arra, hogy hoppá, egy tál lencséért elpasszoltam mindent! De hiába a könnyek, az apai áldást nem lehet kétszer elmondani. Nem tudott változtatni azon, amit egyszer nem vett komolyan.

5 Érzitek ezeknek a szavaknak a súlyát: „**Nem tudott többé változtatni azon, amit tett..**”? **(I)** Láttatok már pókert a tévében? Megdöbbenő az, hogy emberek egyetlen lapra képesek feltenni mindent a győzelem reményében. Persze nekünk nézőknek könnyű, mert mi látjuk a többiek lapját. Hány játékos volt úgy, hogy remélte a sikert, de mindenét elvesztette. Így tesz mindenki, aki úgy él, hogy csak hiszi létezik Isten, de nincsen vele személyes és élő kapcsolata. Értelmetlenül kockáztat, mert valami olyanra teszi fel az életét, az egészségét, a boldogságát, a házasságát, a gyermekei jövőjét, amiben eleve vesztesre van ítélve. **Megéri mindent kockára tenni? Isten ma arra hív téged, hogy rendezd vele a kapcsolatod! Ő azt ígéri, hogy akik szívükbe fogadják, azaz személyes és élő kapcsolatba kerülnek vele, „azoknak mind felhatalmazást és lehetőséget adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek.”** [János 1,12]

Befejezésül álljon itt egy másik bibliai idézet, amelyet szintén szívleljük meg és vigyünk magunkkal: „**Mit ér, ha az ember mindent megnyer, amit csak a világ adhat, de a lelkét elveszti?**” [Máté 16,26] Nehogy úgy járjunk, mint ahogyan Ézsau járt, aki a „... **amikor később örökölni akarta az áldást, már nem kapta meg. Nem tudott többé változtatni azon, amit tett..**” ÁMEN!